ப்ரஹ்மவித்யா.

{ ௩. புத்தகம் }

பத்திர கிரயம்
1ஹு 2—12—0
6மீ 1—8—0
3மீ 0—14—0
1காபி- 0—2—6
இலங்கைக்கு
3—8—0.

{ VOL 3 }

ப்ரம்மவித்தியாபத்திரிகை.

மாதம்
இருமுறை
பிரசுரஞ் செய்யப்படும்

{ இலக்கம்-எ }

பத்திரகிரயத்தை மணியார்டராகவாவது ரூ. 1-க்கு அணா 1. சேர்த்து தபால் லேபிலகவாவது சிதம்பரம் ப்ரம்மவித்தியாட்ரெஸ்மானேஜருக்கு அனுப்புதல்வேண்டும்.

{ NO. 7 }

[illegible]

சிதம்பரம்:— ௧௮௮௮ஹு செப்டெம்பர்மீ ௩௰உ சர்வதாரிஹு பிரட்டாசிமீ ௧௬உ

ப்ரஹ்மவித்யா.

விரம்பரம் — [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ப்ரம்மவித்தியா.

சிதம்பரம்:— 1888ஹு செப்டெம்பர்மீ 30உ

மறுபிறப்பு.

(முன்தொடர்ப்பு)

ஐயா, இஃது நாத்திகர் கேழ்விகளுள் இறுதியிலுள்ளது. "இச்சரீரத்தின் முன்னுகிலும் பின்னுகிலும் இறப்பதற்குப் பிரமாணம் யாது" என்பது. இது முற்கூறியுள்ள காரணங்களான் மறுக்கப்பட்டதாயினும் மீண்டும் ஒருவாறு சுரிக்குரைப்பாம். ஜீவன என்னும் வஸ்து அணுவாயுள்ளது என்று முன்னேகூறியுள்ளோம்; அணுவாயுள்ள வஸ்து அநாதியாயும் அழிவற்றதாயும் இருத்தல் அவசியம். அவ்வான்மப்பொருள் நித்தம் சரீரத்தை அவாவுந்தன்மையுளது. ஆகையால் முத்திநிலை ஒன்றைத்தவிர்த்து மற்றெக்காலத்தும் அவ்வான்மா சரீரத்தைவிட்டிராது. மேலும் முன்னனுபவ முண்டென்றும், மரணகாலவாசனை மறுபிறப்பைக் காட்டுமென்றும் இன்னுமனேக யுக்திகளை முன் எடுத்துக்காட்டினேம் என்றறிந்கொழிக. இனி ஜீவன் வாசனை பற்றிருந்து முத்தி பெறுவானேல், அவனுக்கு இயற்கையாய் அநாதிதொடங்கி ஏற்பட்டுவந்த வாசனை முத்திகாலத்தில்மட்டில் எவ்விதம் ஒழியும்? எனில் கூறுவாம்: இங்கு அறியவேண்டிய உண்மையிது: ஒரு ஜீவன் முத்திபெறவேண்டுமேல் தனது இயற்கைவாசனைமாற ஓர் அப்பிராகிருத (அதாவது யாம் காணும் வஸ்துக்களினும் வேறான இலக்ஷணம்பெற்றது) திவ்வியவடிவைப்பெற்றவனாய் பரமேசுவரனைத் தியானிப்பான். அவனேஉத்தமாதிகாரியாயின் அவனது திருவருளைத் தனியே ஓர்

[illegible]

[illegible]

வடிவமும் அற்றதாய்த் தியானிப்பான்; அங்கு வேறுசரீரத்தை உண்டாக்கும் வாசனை முற்றிலும் ஒழியும்; ஆதலால் இச்சீவன் அப்பரம்பொருளிடம் கலப்பான்; இதுவே ஆரியமத சித்தாந்த நிலையாய்ப் பொருந்தியது என்பதாகியெல்லாம் நன்று.

இவ்வளவு எழுதியபடியால் நாத்திகர்கள் கொண்ட கொள்கைகள் மறுக்கப்பட்டன வென்றறிக. இனி அவர்கள் துர்வாதத்தில் மறுக்கவேண்டிய விஷயம் சிறிதும் இல்லை. இனி கிறிஸ்தவர்களவாதம் இவ்விஷயத்தில் அநேகம் உண்டு. இவர்களுக்கு யுக்திபலம் சிறிதுமில்லை. இவர்களை நாம் விவாதசமயத்தில் லட்சியம் செய்யவேண்டியதேயில்லை. அவர்கள் ஒன்றையும் விசாரிப்பதேயில்லை. ஏதோ எழுதிய சில வார்த்தைகளை நம்புகிறார்கள். இக்காலக் கொடுமையால் சிறிதும் நமது மதம் அறியாது நிற்கும் குழந்தைகளின் மனதைக் கெடுக்கத்துணிந்து அவர்கள்மனதை மயக்க, அம் மதத்திலும் உண்மையுண்டென்றும் அதுவும் ஓர்மதமென்றும் எண்ணுகிறார்கள். ஆதலால் அவர்களை நோக்கிச்சிறிது வரையவேண்டியதுண்டு; அவர்கள் கொண்ட வாதங்கள் இவை: அவர்கள் கூறும் வாதங்கள் "தேவனது சுபாவத்தாற்றானே யாதொரு காரணமின்றி உலகம்பலவிதமாகச் சிருஷ்டிக்கப்படுகிறது" என்றும் "உலகத்தில் ஜீவன்களை சிருஷ்டித்து, அவர்களை நாச மற்றவர்களாயும் நித்தர்களாயும் அவரே செய்தார்" என்றும், "அவனுக்கு ஒரேஜனமமன்றி மறுபடியில்லை" என்றும் "இனி விவிலியத்திற்கூறிய ஏசுவை நம்புகிறவன் நற்கதியடைவான்,, என்பதும். இவைகளை முறையே விரித்து மறுப்பாம். இதில் முதற் கேள்வியின் கருத்திது: "உலகத்தில யுக்தியென்பது நிலைபற்றதாதலால்இவ்வித விசித்திர உலகத்திற்கு வேறுவிதகாரணம அவர் கண்ட புத்தகத்தில் கண்டாமில்லை. ஆதலால ஏசுவான தானே சிருஷ்டிக்கிறான், தானேபலவிதப்படுத்துகிறான்,, என்பதே. ஐயா பாருங்கள்! எங்கும் உலகத்தில் யுக்தி அளவைக்கடங்கதென்றுவது எந்தவிஷயத்திலும் யுக்தி ஒப்பத்தக்கதல்ல வென்றுவது பகுத்தறிவுள்ளவன் ஒப்புவானே? யுக்தி ஒன்றை அநுமானிப்பதற்கு ஏதுவாயிற்றே. உலகத்தில் பல நூல்களை கற்ற பெரியோர்கள் ஒப்புமபடி ஒருவர் ஒரு யுக்தியால் ஒன்றைஸ்தாபித்தால் அதை அறிஞர் எவ்விதம் மறுப்பர். இனி நூலாராய்ச்சிக்கிச்சிறிதும் ஒவ்வாததும், யுக்திக்குப் புறம்பாயதும், தம் மவருட்பலரோ ஒப்பாததும், விரோதங்கள் நிரம்பியதுமான ஓர்புத்தகமட்டிலா இவ்விஷயத்தில் பிரமாணமாகும்? இனி அவர் சொல்வது சத்தியமாயும் உலகசிருஷ்டி காரணமின்றி உளதேல, ஒருவனை நொண்டியாயும், ஒருவனை குருடனையும், மற்றவனை அழகுள்ளவனையும், இன்னொருவனை அறிஞனையும் சிருஷ்டிக்கிறார் என்றுசொல்லி, ஈசுவரனையும் குற்றமுள்ளவனாக்குகிறார்கள். அந்தோ!! இவர்க்கு நூலாராய்ச்சியின்மையே காரணமின்றி வேறு யாதுகாரணமுரைப்பாம்; இது அவர்களுக்குள் ஓர் புதிய சித்தாந்தமல்ல. அவர்கள் மதத்திற்குப் பரமாசாரியரான ஏசு என்பவன், முதலில் இதுவிஷயத்தில் உண்மையறியாதவனே. எங்ஙனமெனில், அவனே ஓர் சமயம் ஒரு குருடனைக்கண்டு, தன் சிஷ்யர்களை நோக்கி ஏன் குருடனானான்? இவன் செய்த பாவமா? அல்லது இவன் தகப்பன்செய்தபாவமா? என்றுவினவ, ஒருவிதமும் விடையளியாது 'கடவுள் மகிமை விளங்க இவ்விதமாயிறு,, என்று முடித்தார்

[illegible]

கள். ஐயா பாருங்கள்! சேழ்வி ஒன்று மறுமொழி ஒன்று. இதனுலேயே அகுருவின் மகிமையும் அச்சீடர் பெருமையும் விளங்கியதல்லவா? ஆதலால் இவ்விதம் உலகத்தில் உண்டாகும் விசித்திர சிருஷ்டி காரணமில்லாமல் கடவுளால் உண்டாமென்றால், அது தேவ தூஷணமாகும்; ஆதலால், பொருந்தாதென்க. இனி இரண்டாவது விஷயத்தை யாராய்வாம். "ஜீவன்கள் தேவனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டார்கள்; நித்தியனுக்கப்பட்டார்கள்" என்பது இரண்டாவது. இதனால் அவர் எண்ணுவது இது: 'ஈசுவரன் தனது மனம்போனபடி சிருஷ்டித்தருளவும், அவைகளைக் காக்கவும், அவைகளை சமயத்துக்கேற்ப அழிக்கவல்லமைபெற்றனுதலாலும் அவ்விதம் ஜீவர்களை நீடூழி நிலைப்படச்செய்வது, அவர் இச்சையால் அமையும் என்பதிற் சிறிதுந்தடையில்லை. இனி ஒருக்கால் பிறந்தவர் நசிப்பாராளுல் கடவுளை வழிபடுதல் பயனற்றதாகும். எனில் இவ் வான்மாக்கள் எக்காலத்திலேனும் ஒருக்கால் அழியுமானுல் இவர்கள் கடவுளை வழிபட்டு எச்சுகம் பெறுவார்கள்? இவர் உலகத்தில் உடலுடன் தோன்றுங் காற்றுல் உண்டாகிறார் என்பதுபோல், உலகத்துள்ள உடலைவிட்டகன்றுல் நசிப்பார் என்றும் சொல்லநேரிடும். அங்ஙனமாயின், கடவுள் வழிபாட்டைப் பயனற்றதெனவே சொல்லநேரிடும். அப்பொழுது அஃது நாத்திகமாகும்; ஆதலால் ஆன்மாக்களை கடவுள் சிருஷ்டித்தாரே ஒழிய அழிக்கமாட்டார். அவரவர் நன்மை தீமைகளுக்கேற்ப மோட்சநரகங்களில் வீழ்த்துவார்" என்பது. இவ்விஷயத்தில் சொல்லவேண்டியதுணடு; உலகெங்கும் பொருளாராய்ச்சியுள்ளவன், "ஒன்று உண்டாகும் உண்டானது மறுபடி அழியாது" என்று சொல்லத்துணிவான். அங்ஙனமே ஆன்மாக்கள் ஓர்சமயம் உண்டாகி ஒருசமயம் அழியுமேல் கடவுளை வழிபடல் பயனற்றதாம் என்பார். அதற்கு ஆன்மாக்கள் அநாதியேயென்று கூறுவது உசிதமேயன்றி தமது புத்திபோனபடியெல்லாம் யுக்தி அனுபவங்களுக்கு முற்றிலும் மாறாக ஓர் சித்தாந்தஞ் செயல் அழகன்று. அணுவாய ஆன்மா ஒருக்கால் ஒருவனால் சிருஷடிக்கப்பட்டதென்பது எவ்வறிஞர்க்கு நகைப்பை விளைவிக்காதொழியும்? அணுவாயுள்ளவத்து உண்டாதற்குத் தகுந்த காரணம் உண்டோ? இதுநிற்க; ஆன்மாக்களும் அநாதிகளாயின், கடவுளுக்கும் இவர்களுக்கும் வேற்றுமை யாது? அவ் விஷயத்தைக்கடவளைப்பற்றி எழுதுமிடத்து எடுத்துக்காட்டுவோம். இவ்விஷயங்கள் போலிநம்பிக்கையைக் கொண்டவர் வாதாமும் அற்பவாதங்கள். அறிந்தோர்செவிக் கெட்டாததால் அவைகளைப்பற்றி யாம் சிறிதும் கவலைப்பட வேண்டுவதில்லை. மேலும் அவர்கள் கைக்கொண்ட விவிலிய புத்தகம் முற்றிலும் பலதடவைபார்த்தவனுக்கும் ஆன்மா இத்தன்மைத்தென விளக்காது. ஆன்மா எப்பொருள் எனவினவில், இதற்கு விடை விவிலியத்திலில்லை. இனி ஆன்மாவே இன்னதென அறியாதார் அவனுக்கு மறுபிறப்புண்டென்றுவது இல்லையென்றுவது எங்ஙனம் கூறத்துணிவார். ஐயோ யாதொரு காரணமின்றிக் கறையேற்றம்பெற விரும்பும புல்லறிவாளரை இவ்வளவு நட்டாயும் நூலாராய்ச்சிப்பெற்றவன் அறியத்தக்கதாயும் உள்ளவிஷயங்களைப்பற்றி வினவுதல் மிக அனியாயமே! ஆகையால் ஆரியர்களே விட்டுவிடுங்கள்; கிளிப்பிள்ளைபோல் அவர்கள் அவர்புத்தகத்தில் படித்தபடி ஏதோ ஒரு மனிதகுமாரன் கதையை

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ச்சொல்லிக்கொண்டு காலங்கழித்துவருகிறார்கள். அவர் எந்த நூலைக்கண்டார்? இவைகளெல்லாம் அவர் கற்றதுமல்ல. ஆதியில் அப்புத்தகத்தை எழுதினவன், ஜடம் ஜீவன், பரம் இவற்றினிலக்கணங்களைப் பற்றிச் சிறிதும் எழுதிவைக்கவில்லை. அந்தோ! ஆராயின் அவனும் அவ்விஷயங்களை அறிந்தானில்லை. ஏதோ பேதைபயங்காட்டப் பயின்றானன்றி வேறு விஷயம் அறிந்தவனல்ல. இனி மற்றவிஷயங்கள் இவருக்கும் நாத்திகருக்கும் பொதுவாயுள்ளனவாதலால் அவைகளின் மறுப்புகளை அங்கே கண்டுகொள்க. நிற்க; இவர்களை அனுசரித்த மகமதியர்களும் இதனானே மறுக்கப்பட்டாரெனக்கொள்க. இனி வழிதொட்டுப் பேசுவோம். "வாசனையொழிந்தால் மனிதன மறுபிறப்பற்று நிற்பான்,, என்று முன்னரே சொன்னோமல்லவா? அதற்கு முதற்காரணம் கடவுள் வழிபாடென்றோம். அப்பரமபொருள் உளதோ இலதோ என்று மயங்கும் சிலரை நோக்கி அவ்வஸ்துவின் உண்மையைப்பற்றிச் சமயம் நேர்ந்துழி காரணங்களுடன் விரித்தெழுதுவாம்.

இதுவும் நிற்க; இக்காலத்தவருட் சிலர் தாம் ஆரியமதசித்தாந்தமான வேதத்தை முற்றிலுங் கற்றவர்போல் பகட்டித் தோன்றியபடி எழுதியும், குழந்தைகள் இளமையில் நமதுமதத்தைப்பற்றிச் சிறிதும் அறியாமல் இருப்பதை அறிந்த, அவரை நம்பும்படிசெய்து, வேதத்தில் ''மறுப்புண்டு,, என்று எங்கும் குறிக்கப்படவில்லையெனச் சொல்லியும் வருகிறார்கள். அவ்விஷயத்தை விசாரிக்கப்புகுந்த யாம் அவர்கள் வாதத்தையும் இங்கு சிறிதாராய்ந்து இவர் சொல்வதில் உண்மை உண்டோ இல்லையோ என்பதை நன்குவிளக்குவாம். ஐயோ பாவம் இக்காலத்தில் ஏதோசிலர் சிலவாக்கியங்களைக் கற்றுங்கேட்டும் அம்மட்டில் தாம் ஓர் சித்தாந்தத்தைச் செய்ய வல்லராய் தீர்மானித்து வெளிவந்துவிடுகிறார்கள். இவர்கள் தமது கருத்தை நமது சுதேசபண்டிதர்களிடம் வெளியிடுவதில்லை. இவர்கள் தாம் ஏதோவேதவிசுவாசிகள்போல் பகட்டி வெளிவந்து தாம்கண்ட நூதனவழிகளைக் கருணையால் மற்றவருக்குக்காட்டுவதாய் எண்ணி, நம் சுதேசபண்டிதர்களுக்குச்சிறிதும்தெளியாத ஆங்கிலேயபாஷையால் அவைகளை வெளியிட்டு, ஆரிய வாசனை சிறிதும் பெறாத சிறியோரிடம் பெரிய சித்தாந்திகளாக வழங்கப்படுகிறார்கள். ஆதலால் அவர்களும் நம் வழிகளை ஆராய்வாரென்றே நாம் எழுதிவருவது. இவ்விஷயம் நம்மவருள் கற்றுணர்ந்தவரேநோக்கி யெழுந்ததல்ல.

இவ்விஷயத்தில் உபநிடதங்களில் :' [illegible]'' மறுபடி முற்பவப்பயனால்'' என்றதொடங்கி பலவசனங்களிருக்கின்றன. இவர்கள் [illegible] எல்லோரும் படித்துவரும் வேதபாகத்திற்றானே எடுத்துக்காட்டுவாம். நட்சத்திரயாகத்தைப்பற்றி சொல்லும் சஜுர்வேதத்தில் அநேகநட்சத்திர யாகப்பயனைப் பலவித [illegible] எடுத்தோதப்பட்டது. அங்ஙனம் இந்திரனே [illegible] '' நூறுவேள்விகளைச்செய்தா,, னென்று வெளிப்படுகின்றது; இதனால் அவன்செய்த நூறுவேள்விகளின் பயனே இந்திரத்தன்மை [illegible] ன்றுபுலப்படுகின்றது. அவ்விதம் '' [illegible]

[illegible]

ஷோதி மறுபடியும் மரிப்பான்” என்பதால் பிரம்மஞ்ஞான ம்பெருதவன் அடிக்கடி ஜனனமரணங்களைப்பெறுவான் என்று விளங்குவதாலும், அன்னப்பிராண உபாசனையினல் பலவிதபிறப்புகள் உண்டாவதாய் காட்டப்பட்டபடியாலும் இது வைதிகமென்றேகம்பவேண்டும். இனி அந்த எஜுர்வேதத்திற்றுனே “இவ்விதம் அறிந்தவன் உத்திராயணத்தில் உடலைத்துறப்பனேல் சூரியலோகத்தைப்பெறுவான்” “இவ்விதம் அறிந்தவன் தக்ஷிணுபனத்தில் உடலைத்துறந்தால் அவன் சந்திரலோகத்தைப்பெறுவான்” என்றும் படிக்கப்படுகிறது. நாம் முன்னெடுத்துக்காட்டியபடி “ஓஷதிகளிடம் அன்னம் உண்டாகும்” அன்னத்தால் விந்துபிறக்கும்” விந்துவால் மனிதன் உண்டாவான்,, என்றும் விவரமாய்ப்பிறப்பின் வழிவெளியாகிறது. இது எஜுர்வேதத்திற்றுன் உளது. இங்கு எடுத்துவிடுத்தவசனங்களால் புண்ணியவான்களுக்கு உத்தமஜன்மம் சொல்லப்படுவதுபோல் பாவப்பயனுய் பலநீச ஜன்மங்களும் பலவிடங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ளன. ஆதலாற்றுன் ஜகத்குரு ஸ்ரீசங்கராசாரியசுவாமிகள் தாம் எழுதிய பிரமசூத்திரபாஷியத்தில் “ததந்தரப்ரதிபத்தௌ,, என்கிறசூத்திரத்தின் வியாக்கியானத்தில், ஓர் ஜீவன் ஓர் உடலைவிட்டு மறுசரீரம் அடையும்வழியைப்பற்றியும், மரணசமயத்துள்ள வாசனையே மறுபிறப்புக்கு முக்கியகாரணம் என்றும் விளக்கினார்கள். அவ்விதமே ஸ்ரீபகவத்கீதாசாஸ்திரத்தில் “ஓ அர்ச்சுன! உனக்கும் எனக்கும் பல பிறப்புகள் உண்டாயின; அவைகளை நானறிவேன்; நீயறியாய்,, என்றும் “ஓ பாண்டுகுமாரா! நீதெய்வத்தன்மை பெற்றுபிறந்தாய், துயரம்பெருதே,, என்றும் “என்விரோதிகளை அசுரயோனிகளில் தள்ளுவேன்,, என்றும் மறுபிறப்பைப்பற்றி எடுத்துவிளக்கினர். அங்ஙனமே “எவ்வெவ்வாசனையுடன் மரிப்பானே,, என்றுதுவக்கிய வசனத்தால் மரணந்தவாசனையே மறுபிறப்புக்கு அறிகுறியென்றும் காட்டினர். இனி இது விஷயத்தில் உள்ள புராண வசனங்களையும் கதைகளையும் எழுதுவோமேல், எமதுபத்திரிகையாயினும் ஏனைய புத்தகங்களாயினும் போதாதென்றெண்ணி இம்மட்டில் விட்டொழிந்தோம். மேலும், “[illegible]” [illegible] ” என்றுதொடங்கியபல வசனங்கள் அறிஞர்கள் முன்னிலையில் அறியற்பாலன. இவ் வசனங்களை கடவுளைப்பற்றி எழுதுமிடத்து விரிவாய் வெளியிடுவோம். ஆதலாற்றுன் கீதாசாஸ்திரத்தில் யோகப்பிரஷ்டனது ஜன்மத்தைப்பற்றி ஸ்ரீமத் கண்ணபிரான் விளக்கினனென்றறிக. ஒவ்வொருலோகங்களிலும் ஆனந்தவேற்றுமைகளைப்பற்றி தைத்தரீயசுருதி கூறுகின்றது. அவ்விதம் வாதூலமாமுனிவரும் “இப்பிறப்பில் புருஷனுவான்,, என்று ஒருகிரியையின் பயனுய் அடுத்தபிறப்பில் ஆண்மைகிடைக்கும் என்றான். கருமவிபாகசாஸ்திரத்தில் “முற்பிறப்பில் செய்த தீவினைகளில் சிலது இப்பிறப்பில் ரோகங்கள் ஆகும்,, என்று சாதாதபர் முதலிய ரிஷிக

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ளால் சொல்லப்பட்டுள்ளன. ஜோதிடம் இவ் விஷயத்தைப் பலவிதங்காட்டி சாட்சியிடுகின்றது. யோகிகளினரசனான ஸ்ரீ பதஞ்சலி மாமுனிவரும் தாமெழுதிய வைத்தியசாஸ்திரத்தில் "மூற்பவத்திற் பபன் முதிர்ந்தால் பிணியாம்,, ஔஷதமருந்தல், கொடுத்தல், செபித்தல் முதலியவற்றால் ஒழியும்,, என்றனெழுதினர். இவ்விஷயத்தை யோகிகளும் ஒப்பினர்கள். இனி வேதபாக்யர்களான பௌத்தர்களும் மறுபிறப்புண்டென்றேற்பினார்கள். அவர்கள் "காதிகன்மம், அகாதிகன்மம்,, என்று இருவகைக்கன்மங்களைப் பிரித்து அக்கன்மங்களைகொண்டு மறுபிறப்பைத்தாபிக்கின்றார்கள். ஆதலால் சுருதி, யுக்தி அநுபவங்களுக்குப் பொருத்தமுள்ளது மறுபிறப்பென்றுதுணிதல் கடமை. இனி இவ்விடங்களை பொப்பாமலும், இதற்கு ஆதாரமாயாமெழுதிய யுக்திகளைக் கண்டிக்காமலும், தம்கோஷ்டிகளில ஏதேனுஞ்சொல்லிக்களிகூறும் ஆண்சிங்கங்களைப் பற்றிச் சிறிதுங்கவனிக்கவேண்டியது அவசியமில்லை. இனியமெழுதியதெல்லாம் அவரை நோக்கியல்ல; ஒருசமயம் அவர் மாயவலையில் எம்மவர் சிக்காது உண்மையறிந்துய்வார்களென்றெண்ணியே வரைந்தோம். ஒவ்வொரு சித்தாந்தங்களையும் பிறர் ஆக்ஷேபித்துத் தக்கவிடைகளால் நிலைநாட்டப்பட்டால் அந்த அச்சித்தாந்தங்களின் பெருமையென்றறிக. அஃது மேதாவிகளுக்கழகென்பதெமது கருத்து.

சுபம்.

ஸம்ஸ்கிருதபாஷை

வியாகரணம்

(முன் தொடர்பு)

இப் பாணினி மாமுனிவர் காந்தார தேசத்திற்பிறந்தவரென்று துணியப்படுகின்றது. இவர் தாமெழுதிய வியாகரண சாத்திரத்தில் கீழ்திசையார் வழங்கும் சொற்களுக்கும், வடதிசையார் வழங்கும் சொற்களுக்கும் இலக்கணங்கூறினரேயன்றி, தென்னாட்டார் மேனாட்டார் இவர் வழங்குஞ்சொற்களுக்கு எட்டுணையேனுமுரைத்தாரில்லை. இனி பரதேசத்தை இவர் கீழ்திசையென்று வழங்குவதால் இவர் மேற்றிசையிலுள்ளவரென்பது வெளியாயிற்று. மேற்றிசைச் சொற்களென்றெடுத்து ஒன்றுக்குமிலக்கணம்பகர்ந்தாரில்லை யாதலால், இவரிருந்தவிடத்திற்கு மேற்கில் வடமொழி வழக்கு இல்லை என்பது புலப்படுகின்றது. ஆதலால் வடமொழி வழக்கு நிறைந்த தேசங்கள் முற்றிலுமேல் பாகத்திலுள்ளதும், பரதகண்டத்தின் மேற்புறத்திலமைந்ததும் காந்தாரமாகவே இருக்கலாம். இவ்விதமே சில சரித்திராசிரியரும் கொண்டார்கள். இக்காலத்திலே அத்தேசத்தில் மகமதியரன்றி மற்ற எவ்வருணத்தவரும் அங்கு வசிக்கின்றார்களில்லை. ஆயினும், இத்தேசத்தில் பாரதகதை நடந்த காலத்தில் சூதாடிகளுள் பெரும்புகழ் பெற்றவனும், சுயோதனன் அம்மானுமாகிய சகுனி, காந்தார நாட்டினரசனென்று தெற்றெனப்புலப்படுகின்றது. ஆகையால் துவாபரயுகமுடிவு வரைக்கும் அத்தேசத்தில் மகமதியர்கள் குடியேறாமல் நம்மவர் வசித்தே

[illegible]

அத்தேசம் ஆளப்பட்டதென்பதுண்மை. இப்பாணினி முனியோ! அப்பாரதகதை நடந்தகாலத்திற்கடுத்த காலத்திலேயே தானிருந்தார். எங்ஙனமெனில், இவரெழுதிய வியாகரணத்தில் அப்பாரத கதையில் சம்பந்தப்பட்ட அநேகரின் பெயர்களைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார். அதாவது:— "[illegible],, இந்தச் சூத்திரத்தில் "யுதிட்டிரன்,, என்னும் சொல்லையும் "[illegible]" என்கிற சூத்திரத்தில் குருஎன்னும் அரசன் பெயரையும் "[illegible],, என்னுமிடத்து ஸ்ரீமத்கண்ணனை அவதரித்த குலத்தைச்சேர்ந்த விருஷ்ணிகள், அந்தகர்கள் பாண்டவ குலத்தினராய குருக்களிவர்களையும் குறிக்கின்றார். "[illegible],, என்பதால் ஸ்ரீமத் கண்ணபிரான் திருநாமத்தையும் ஸ்ரீமத் அர்ச்சுனன் பெயரையும் குறித்து வழங்கினார். "[illegible],, என்று தொடங்கியவசனத்தால் குருவம்சத்தின் பரமாசாரியரான துரோணாசாரியரை யுமெடுத்துக்காட்டினார். ஆதலால் இவர் அவர்களுக்குப் பிந்தியவர் என்று ஏற்பட்டது. இனி அவர் பிறந்தகாலம் சுமார் 5000- வருஷமிருக்கலாம்; ஆதலாற்றான அவர்சூத்திரத்திற்கும் வரருசியாரியற்றிய வார்த்திகத்திற்கும் பாஷியம்வகுத்தருளிய பதஞ்சலிமாமுனிவர் சந்திரகுப்தனது பெயரைக் குறித்தார். அப்பாணினிமகரிஷியின்சரித்திரம் கதாசரித்சாகரம் என்கிறநூலிலும் அதன் முதநூலான பிருகத்கதை என்னும் நூலிலும் இருக்கக்காணலாம். [illegible]; காஸ்மீரதேசத்தரசனாகிய காநிஷ்கன் என்பவன இப்பாணினி முனியினது திருவுருவைப் பிரதிட்டைசெய்து பூஜித்ததாய்த் தெரியவருகிறது. இத்தேசத்தில் சந்திரகுப்தன் என்னும் அரசனுக்கு எவ்வளவுகாலமோ முந்தியிருந்த காநிஷ்க மகாராஜா இவரது பிம்பத்தை ஆராதிப்பனேல் அவர் அதற்குமுன்னமே உள்ளவரென்பதிற் றடையில்லை. அவ்வரசனுக்கு முன்னும் பாண்டவருக்குப்பின்னுமுதித்த இம்மகான்காலம் சற்றேறக்குறைய யாம் குறித்தபடியே என்றறிக. இங்ஙனமிருக்க, ஓர் சரித்திராசிரியர் "அப்பாணினியார் எழுதியசூத்திரங்களில் ஒன்றான "[illegible],, என்றும் சூத்திரத்தில் யவனர் என்கிறபெயரையெடுத்தாராதலால் இத்தேசத்திற்கு யவனர்வந்தபிறகே பிறந்திருக்கவேண்டும்,, என்றார். அதுமுற்றிலும் பொருந்தாது. ஏனெனில், யாம் முன்பாரதத்தைப்பற்றி எழுதியவிடத்து அக்காலத்தில் யவனர்கள் இத்தேசத்தின் அருகில் குடியிருந்தார்கள் என்றுவிளக்கினோம். அநேககாலத்தில் இவர் அப்பெயரையெடுத்துக்காட்டலாம்; அவ்வினத்தார் இத்தேசத்தைவிட்டகன்று மறுபடி இங்குவந்தமட்டில் வெகுகாலம்சென்றபிறகு என்பது திண்ணமாயினும், இச்சொல் அவரது காலக்குறிப்பைக் கெடுக்காது. இப்பாணினியார் அவதரித்த காலத்திற்று

[illegible]

னேஇருந்தவர் வரருசி மாமுனிவர் என்பது அக்கதாசரித்சாகரத்திற்றுனே வெளியாகின்றது. அங்குள்ள கதாசங்கிரகமிது: பாணினிஎன்பவர் ஓர் பண்டிதரிடம் படித்துவந்தார்; இவர்மந்தபுத்தியுள்ளவர்; அக்குரவன் உபதேசித்துவந்த உண்மைப்பொருள்களை அப்பாணினி அறியாதிருந்ததால் "நீ மந்தன்,, என்று குரு உரைக்க, அப்பொழுது மற்றவர்கள்பரிகசிக்க மனவருத்தமுற்று அவ்விடம்விட்டு இமையமலையை நோக்கிச்சென்றார். அங்குசென்று தவம்புரிந்து, அத்தவவலிமையால் இளம்பிறைசூடிய எம்பிரான் திருவருட்பிரசாதத்தால் பெரும்பண்டிதராகி இலக்கணவித்துவான்களிற் சிறந்தவராய் மறுபடி காஸ்மீரதேசம்வந்து, தன்னுடன் முன்கூடப்படித்தவரை எல்லோரையும் வாதத்தில்வென்று, தாம் ஒருவியாகரணம் இயற்றி அதைநிலைபெறச்செய்தார். அதேவியாகரணத்தை அக்காலத்துப்பெரியோர்கள் ஒப்பினார்கள். அக்காலம்முதல் இக்காலமவரையில் அதேவியாகரணம் நம்மவரால் கொண்டாடப்பட்டுவலிமையுடன் பலவுரையாசிரியர்கள் உரைகள்செய்யப்பதம்பெற்று விளங்கிவருகின்றது. அவர் அருளிச்செய்தது இவ்வியாகரணமாத்திரமல்ல; சிக்ஷை என்னும் ஓர்புத்தகமும், தாதுபாடமும் செய்திருக்கிறார். அதையே பாணிநீயசிக்ஷை என்பார்கள். நிற்க; மேற்றிசைப்புலவர்களில் ஒருவர் பலபாஷைகளைப்படித்துத்தேர்ந்து சரித்திரங்கள் எழுதமிடத்து, நமது பாணினிமாமுனிவர் எழுதிய வியாகரணத்தைப் புகழ்ந்துபேசுகிறார். "வான்கண்டதும் கேட்டதுமான எப்பாஷையிலும் இவ்வளவுபெருமைபெற்ற இலக்கணம் இல்லை,, என்றே. நம்மவரின்குலப்பொருளாய வேதத்தின் முதலங்கமான வியாகரணம், அபிசலிமாமுனிவர்முதலிய முன்னோர்களால் எழுதப்பட்டுவந்ததும்,எமதுபாணினிமுனிவராற்றான். அதுவே நிலைபெற்றதெனக்கண்டுகேளிக்க. அதுமுதல்வேதாங்கமானவியாகரணம் இப்பாணினீயமே. அதைத்தான் இக்காலத்தவர் வேதாங்கமாகக்கொண்டுபடித்துவருகிறார்கள். ருக்குவேதம்படிக்கும் வித்துவான்கள் "தசக்கிரந்தி,, என்னும்பாடவழியில் இதையே படித்துவருகிறார்கள். உபாக்ரமகாலத்திலும் பிராமணர்கள் இதைத் துவக்கிக்கொண்டுவருகிறார்கள். வியாகரணங்கள் பலவிருப்பினும் இது எல்லாவியாகரணங்களையும் சுருக்கி ஒன்றுசேர்த்து எழுதப்பட்டபடியால் இதுவே தற்காலம்படிக்கச்சுகமாயுள்ளதெனக்கொள்க. இனி விரிக்கிற்பெருகும்; இச்சூத்திரங்களை அக்காலத்துப்பண்டிதர்கள் படித்துவந்தார்கள். அவைகளுக்குப்பொருள் நன்றாய்விளக்கவேண்டி, அக்காலத்தில் கதமாமுனிவர் கோத்திரத்திற்பிறந்த காத்தியாயனர் என்வழங்கும் வரருசிமாமுனி பரமசிவபிரானது திருவருளால்வார்த்திகம் எனப்பெயரிட்டு ஓர் சிற்றுரையியற்றியருளினார். அவர் தென்னாட்டிற்பிறந்தவர்; அவர்சரித்திரமும் அவர்செய்தபுஸ்தகத்தின்பெருமையும் மற்றவிஷயங்களும் பின்வரும்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

சரித்திரப்பயிற்சி

(முன் தொடர்ச்சி)

இப்புத்தன் இளமைப்பருவத்தில் தந்நடத்தை பெற்றோர்களுக்கு உற்சாகம் உண்டாக்கிக்கொண்டும், எல்லாப் பிரஜைகளால்நமக்கு இனிமேல் இவனே தகுதியான மகாராஜனென்று வெகுவாய்ப்புகழப்பெற்றும், உத்தமனென்று அங்கலக்ஷணமறிந்தோர்களால் குறிக்கப்பெற்றும், அழகுமேதை வேடிக்கை இவைகளால் சிறு குழந்தைகளுக்கு முதன்மையானவனும் கற்கத்தக்க பருவமுள்ளவனானான். தக்கவயதில் தருமநூற்களின்கண் குறிக்கப்பட்டுள்ள விதிப்படியே அட்சரஉபதேசம்பெற்று, எல்லா உண்மைகளையும் உபதேசிப் திலும் மிகத்தெரிந்து, அல்லாக்குலவித்தைகளையும் கற்று, இளமைப்பருவத்திலேயே அறிவின்முதிர்வால் தகுதியான அரசர்களுக்குச் செய்யத்தகுந்த மரியாதைகளைப்பெற்று, கல்வியறிவொழுக்கங்களால் இப்பூவுலகிற்குக் கலாவான் என்று சொல்லப்பெற்றவனாய் தினந்தோறும் வளர்ந்துவந்தான். அவனுடைய பெற்றோர்களும் "நம் முதிர்ந்தபருவத்தில் இரக்ஷிப்பவன் யாவன், பரத்தில் புந்நரகத்திலிருந்து நம்மைக்காப்பவன் யாவன், குலக்கிரமத்தினாலும் புஜபலத்தினாலும் நாமடைந்த இவ் விராஜ்யத்தை அனுபவிப்பவன் யாவன்" என்று இவ்வாறாய் சிந்தைகொண்டிருக்கும்நமக்கு மநோரதத்தின் ஜெயம்போலவும், சங்கல்ப கல்பவிருக்ஷம்போலவும், பிள்ளை இன்மை என்கிற பெருந்துக்கத்தைச் தகிப்பவன்போலவும் மேதாவியான இப்பிள்ளை நமக்குஉதித்தான். கடவுள் கருணைபுரிந்தார்; நாம் அதிர்ஷ்டமுள்ளோமானோம் என்றடிக்கடி எண்ணினார்கள்.

இவ்விசயமிருந்தும் மனிதன் எதைச்செய்ய விரும்புகிறானோ அதை வேறுவிதமாய்ச்செய்ய தெய்வம் வேறுகாரணத்தினால் முயலுகிறதல்லவா? அப்படிக்கில்லாவிடில் க்ஷணத்தில் நசிக்குந்தன்மை, விருப்பத்திற்கு விரோதமானஉடலை உய்யுந்தன்மை இவைபோன்ற துக்கத்தைப்பெறும், மனிதன் சாலவுங்கருத்திற்களிப்பற்று தன்னைத் தானறியாது பரதேவனையறியாதவனாய்விடுவானானால், மனிதன் எண்ணத்தை அவ்விதமே தெய்வம் நிறைவேற்றுங்கால் சொல்வதற் கிடமுண்டோ? ஆகையால் இப்புத்தனும் பெற்றோர்கள் விருப்பத்திற்குக் கோடரியாய்த் தெய்வத்தினால் எண்ணப்பட்டான். வேதவேதாங்கங்களில் பிரமதத்துவத்தை விளக்குவனவும், யோகசாதனத்தைத்தெரிவிப்பதுவும், ஆந்நீக முதலியவிஷயத்தை செய்யும் வழியைத் தெரிவிப்பவைகளுமான எந்தவிஷயங்களிருக்கின்றனவோ அவைகளைப் பெரியோருபதேசிக்க அவற்றின் சந்தேகத்தை அடைந்தான். முன்னர் சிலாகிக்கப்பட்ட இவனுடையநன்மதி எங்குமறைந்ததெனின், தெய்வஞ்செய்வது விசித்திரமல்லவோ? இளமை முதற்கொண்டே யுபதேசிக்கப்பட்ட எல்லா நீதிகளிலும் நம்பிக்கையற்ற இந்த இராஜபுத்திரன்பணம்புரியும் பருவத்தையடைந்தான். இவ்வாலிபனறன் பருவத்திற்கேற்ப மற்றெல்லாவழகும்பொருந்தியவளாக, யுவதிகளின் சௌந்தரியத்தி லுண்டான சருவத்தை அகற்றுகிறவளாயும், வெகுசுகுணமாய் இரதியையும் வென்றவளாயும், பங்கயமலரின் வர்ணம்போன்ற காந்தியையுடையவளாயும், விலையுயர்ந்த இர

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

த்தினம்போன்ற கோபையென்கிற இராஜபுத்திரியை மணம்புரிந்தான். பதிவிரதா சிரோன்மணியாயும், தர்மத்தில் கண்ணுள்ளவளாயும், நற்குணம் நற்செய்கை முதலியவை பொருந்தியவளாயும், மணமகன்கருத்தை இலகுவில அறியக்கூடிய சமர்த்துவத்தையுடையவளாயும், சுந்தரியாயுமுள்ள இப்பத்தினியின் மலர்முகக்கமலத்தைப்பார்த்து, துக்கமடைந்த ஒவ்வொருவனும் உடனே சந்தோஷிக்கிறானென்பது உலகத்திலுள்ள இயல்பே. இவன் முற்கூறிய நற்குணங்கள்பொருந்திய பத்னிஇரத்தினத்தைப் பெற்றும், சந்தோஷமடையவில்லை. ஆனால் பரலோகவிசாரத்திற்கு இடையூறன விலங்குபோல் எமக்கு ஏனிது விதிக்கப்பட்டதென்று எட்டுணையேனும் அவனிடத்தில் பிரியப்பட வில்லை. சாஸ்த்திரங்களைப் பரிசோதித்தல், உண்மையை விசாரித்தல், தப முதலியவைகளைசசெய்தல் இவைகளால் சந்தேகமறக் காலத்தைக்கழித்தான்.

இவ்விதமிருக்க, ஒருநாட் காலைமுதல் மாலைவரையில் இடைவிடாமல் புத்தகங்களைப்படித்தும், வேதத்தின் தர்மங்களை விசாரித்தும், ஆன்றோர்களிடம் ஆஸ்திகதர்மங்களைப்பற்றி வாதம்செய்தும், "நான் எவ்விடமிருந்துவந்தேன், எங்கு திரும்பிப்போவேன்" என்கிற கேள்விகளுக்கு விடை தெரியாமல் இருட்டில் உழலும் அந்தகன்போல் நடு இராவுவரையில் விழித்திருந்து பிறகு துயிலச்சென்றான். அன்று முழுமையும் சிரமமடைந்ததனால், அங்கபலந் தளர்ந்து நித்திரைமேற்கொண்டு இவ்வுலகச்சிந்தையின்றிச் சுகமாய் நித்திரைசெய்தான்.

அப்பொழுது ஒருமாதுடன் சிறுகுழந்தையின் உருவைப்போலவும், பிறகு பங்காணங்களுடன்கூடிய யுவாரூபம்போலவும், மீண்டும் அங்கங்கள் நடுநடுங்க எலும்புமட்டுமுள்ள ரூபம்போலவும், கடையில் மாமிசம், அஸ்திவசை இவைகளிடத்திலிருந்துண்டாகும் நாற்றத்துடன்கூடிய சவத்தின் உருவைப்போலவும் நேரில்தோன்றி, ஏதோ சொல்லுபவன்போல் அருகில்வந்து மறைந்தான். அப்பொழுது திடுக்கிட்டு விழித்துக்கொண்டு என்னால் பார்க்கப்பட்ட இவ் விசித்திரவிஷயம் மனோராச்சியத்தினால் நிர்மாணஞ் செய்யப்பட்டதோ அல்லது, எனக்கு நல்லறிவுவிளக்கும்பொருட்டுக் கருணைக்கடலாய கடவுளால் தோற்றப்பட்டதோவென்று விசாரிக்கப்புகுந்தான். இத்தோற்றம், யௌவனம், சுகம், சம்சாரம் இவைகள் க்ஷணத்தில் நசிக்கக்கூடியவை யென்றும், மாண்டபிறகு இத்தேகம் அழியக்கூடியவை என்றும் விளக்க எம்முன் றோன்றியது என்றே கருதுகிறேன். யான் இரண்டாவது ஆச்ரமத்தை இனிவிரும்பேன். "வனமே சாணம் குகையே பெண்டிர்" என்று தீர்மானித்து, இராச்சியாதிகாரம், பணப்பெருக்கம், சிற்றின்பம் இவைகளிடமிருக்கும் இச்சையைத்துறந்து, பஞ்சணிபோன்ற தன்தேகத்தை வனத்திற்சேர்ப்பிக்கக்கருதி சமயத்தை எதிர்பார்த்தவண்ணமாயிருந்தான்.

இங்ஙனமிருக்க, கோபை என்னும் அவன் மனைவி ரகுலன் என்றோர் புத்திரனைப்பெற்றாளென்று வெகு கோலாஹலத்துடன்பரிஜனங்கள் பூர்ணகும்பசகிதமாய் அவனுக்குத் தெரியப்படுத்த வந்தார்கள். செவியுற்ற கோமகன் இஃதென்ன தெய்வத்தின் அக்கிரமம், இப்பிறப்பு நற்பிறப்பல்லவென்று கூச்சலிட்டு கண்ணீர்சொரிந்து பெருமூச்சுவிடுவதையே அவர்களு

[illegible]

[illegible]

[illegible]

க்குப் பரிசாக அளித்தான். சொற்பகாலஞ் சென்றபிறகு இவ்வுலகத்தைத்துறந்த இவன் ஒருநாள் நடுஇரவில் காஷாயம்பூண்டு பூணூலைப்பெருக்கி அந்தப்புரத்திற் சென்று, வனத்திற்கேக விடையளிக்குமாறு தனது மனைவியாகிய கோபையைக் கேட்டான். அதற்கவள் இடியில்நடுங்கிய பெண்மானைப்போல்இருதயத்தைப் பிளக்கானின்ற மொழிகளால் நடுநடுங்கி, இவ்வார்த்திக தசையில் தன்பிதாவை விட்டுப் பிரிகிறதையும், இப்பொழுது தான் பிரசவித்ததையும், நாயகன் விரகத்தையும் சகிக்கக்கூடாமல் மகாராஜன் பட்டமகிஷி என்னும் பதத்தையடையவ்ரு மபும்பூமியைப்போலதன்னையும்விடுவது தர்மமல்லவென்றும், இனபாலகனுகிய தன்புத்திரன் போல பிரஜைகளையும் சாணயமில்லாமல்விடுவது சரியல்லவென்றும், வழுவிதலின்றி இரண்டாவது ஆச்ரமத்தை அநுசரிப்பதால் பரகதி உண்டெனறும அடிக்கடி விஸ்தாரமாயெடுத்துரைத்தாள். அவளப்படித் தடுத்துரைத்தும் அம்மொழிகளெல்லாம் பாலவனத்திற்பெய்த மழைபோல் பலனில்லாததெனக்கண்டாள். மிகத்துயரத்தில் ஆழ்ந்திருந்த அவன் மனைவிக்குத் தான கூடிய சீக்கிரத்தில் திரும்பிவருவதாக தைரியஞ்சொல்லித் தேறுதலுண்டாக்கி, கயைக்கு அருகாமையிலிருக்கும் உருவேலை என்னும்பெரும் வனத்திற்புகுந்து வெகு தீவிரமாய் தபசுபுரிந்தான. அங்குள்ள பலம், மூலம் இவைகளை ஆகாரமாயடைந்ததால், உடம்பிளைத்து மாம்ச முதலானதுகாய்ந்து எலும்பு மீந்தவனுகமாத்திரமானுன். ஆனுல் விரும்பிய சித்தியைப்பெற்றிலன. சுருதி ஸ்மிருதிதர்மங்களில் விசுவாசமில்லாமலும், ஆஸ்திகத்தை நம்பாமலும், தன்னைத்தவிர மற்றவர்களுக்குத்தெரியாதவரென்றுமெண்ணுகிற ஒருவனுக்குத் தத்துவஞான மகிடைப்பது யாங்ஙனம்? எவ்வனுஷ்டானசீலர்களுக்கும் கடவுளிடத்தில் நம்பிக்கையல்லவோ முதற்காரணம்.

வெகுகாலம் தபசிலிருந்து கண்விழித்தகாலத்தில் யாரோ ஒருவரால் முன்னுல் வைககப்பட்ட ஒரு கனியைக்கண்டு இஃதுதெய்வத்தினுல் தபசித்தியின் வேறுருவாக இப்பழம் வைக்கப்பட்டதென்றெண்ணி புத்திசலங்கி நூதனமதத்தை ஏற்படுத்தும்பொருட்டு காசியைநோக்கிச் சென்றான்.

(வரும்.)

விசேஷ அறிவிப்பு.

எமதிருகண்மணிகளுக் சொட்பான கையொப்ப நண்டர்காள்! இப்பொழுது ப்ரம்மவித்தியா வென்னும் பத்திரிகைக்கு மூன்றுவயது மூன்று மாசங்களுமாயின. இம்மூன்றும் வருடந் துவக்கி மூன்றுமாதங்களாக இருமுறைசுமூன்றுவருவதால் இனித்தளர்வின்றி நடைபெறுமாறு தத்தம் சந்தாத்துகைகளை விரைந்தனுப்பும்பொருட்டுத் தெரிவிக்கின்றனம். அன்றியும் கடந்தவருடத்துப் பாக்கித் தொகையையும் சிற்சிலர் அனுப்ப மனங்கசியாது கொடுப்போமோ வேண்டாமோ வென்று கருதியிருக்கிறார்கள்போலும். அங்ஙனமில்லாமல் இவ்வருடத்திய சந்தாவுடன் சேர்த்தனுப்ப மிகவினயத்துடன் சொல்லலாயிற்று.

(ப- ர்)

[illegible]

बालनीतिः

तृतीयभागः

௧- [illegible]
௨- [illegible]
௩- [illegible]
௪- [illegible]
௫- [illegible]
௬- [illegible]
௭- [illegible]
௮- [illegible]
௯- [illegible]
௰- [illegible]
௰௧- [illegible]
௰௨- [illegible]
௰௩- [illegible]
௰௪- [illegible]
௰௫- [illegible]
௰௬- [illegible]
௰௭- [illegible]
௰௮- [illegible]
௰௯- [illegible]
௨௰- [illegible]
௨௰௧- [illegible]
௨௰௨- [illegible]
௨௰௩- [illegible]
௨௰௪- [illegible]

பாலநீதி.

(3- பாகம்)

௧. அக்கரையில்லான் அலுவலுக்குதவான்.
௨. ஆத்திரவேலை அநர்த்தமாய்முடியும்.
௩. இல்லிற்சண்டைக் கெவளவுமிடங்கொடேல்.
௪. ஈரமில்லாவிருதயங்கல்லாம்.
௫. உழைப்புள்ளோர்க்குப்பிழைப்பு நலமாம்.
௬. ஊர்ப்பகை விளைத்தல் ஓயாஉளைச்சல்.
௭. எளியோரைக்கண்டு ஏளனஞ்செய்யேல்.
௮. ஏற்பதைக்காட்டிலும் தோற்பதுவேநலம்.
௯. ஐக்கியமாயிரு சௌக்கியமுண்டு
௰. ஒற்றுக்கேட்பது முற்றும்பிசகு
௰௧. ஓய்வொழிவின்றி உளைப்பது கெடுதி.
௰௨. ஔவை வசனம் அநுசரிப்பதுகுணம்.
௰௩. கூடன்படுவழக்கல் கண்ணியக்குறைக்கும்.
௰௪. காடுணியர்க்கொலை காருணியம்நிறை.
௰௫. கிராமந்தப்பினுற் சிரமமுண்டாகும்.
௰௬. கீலகஞ்செய்வது கீழோர்க்குரியது.
௰௭. குடிப்பவன்குடி கெடுமோர்நொடி.
௰௮. கூத்திலிச்சை கொடுத்திடும்பிச்சை.
௰௯. கெடுதிநினைப்பர் சடுதியிற் கெடுவர்.
௨௰. கேவலச்சொல்லைக் கேட்டதிற்பழகேல்.
௨௰௧. கைதூக்கிவிடு கஷ்டமுள்ளோரை.
௨௰௨. கொடுப்பதைத்தடுப்பது கொடும்பாவமது.
௨௰௩. கோடிப்பணமும் ஓடிப்போம்க்ஷணம்.
௨௰௪. கௌவைச்சொல்லைக் கனவிலும்நினையேல்.

பத்திராதிபரபிப்பிராயம்.

சென்ற மூன்றுவாரங்களுக்கு முன் "குடந்தைமித்திரன்" எமக்குக்கிட்டாததற்குக் காரணம் யாதென்று யோசிக்குமளவில், திடீரென்று "தஞ்சைஜனமித்திரன்" என்னுந்திருநாமத்தைச் சூட்டிக்கொண்டு எம்பாலணுகியது. அஃதைக் கண்ணுற்ற யான், ஒருக்கால் நூதனமாயொரு பத்திரிகை உதித்ததோவென்றுலோசித்தேன்; பிறகு விஷயங்களைப் பார்த்தபின்னர் குடந்தைமித்திரன் இன்னகாரணத்தினுல் தஞ்சைஜனமித்திரனுக மாறினுனென்று புலப்பட்டது. இப்பத்திரிகாசாரியின் விடாமுயற்சியையும் தைரியத்தையும் பற்றி யாதுரைப்போம்! இனி தஞ்சையிலேயே நீடூழிவாழ ஈசனனுக்கிரகிப்பானுக.

சில வாரங்களுக்குமுன் பண்ருட்டியின்கண் "இந்தியவிகடவினோதன்" என்னுமகுடத்தைச் சாத்தி எமக்கனுப்பியஆசிரியருக்கு அகமகிழ்ந்துவந்தனமளிக்கப்பாலதாம். அதிலுள்ள விகட விஷயங்களைப்பார்க்க எமக்கும்பேரானந்தம பெருகியது. கிணத்திற்கல் விழுந்தாற்போல திடீரென்று சடந்தவாரம் எமக்குக்கிட்டாதகாரணம் என்னையோ! ஒருக்கால் விகடனுக்குத் தக்கபரி இங்ககப்படாமையால் அராபியா முதலியதேசங்கட்குச்சென்றான்போலும். வரவைக்கூடியசீக்கிரத்தில் எதிர்பார்க்கிறோம்.

சொப்பனமசத்தியமென்பதை மறுத்து, அறிவே உலகமெனவுரைத்தல்.

(தொடர்பு)

ஆங்காங்கு வேறு வேறு உவமானங்களுரைப்பது ஒன்றக்கொன்றுவிரோதமாயிருக்கின்றதெனப் பிரதிவாதியார் குறைக்கூறுகின்றார். அது அவரவர்பக்குவாபக்குவங்களையநுசரித்து அவசர பேதமாயுரைக்கப்படுகின்றமையால் யாதுங் குற்றமின்றெனக. அதன் விவரத்தை ஆசிரியர் மாணாக்கன் இவ்விருவர் சம்பாஷணையாகவைத்துச் சமாதானஞ்சொல்வாம்:—

உலகமொன்றேயுளது; அது அழிவதில்லையென்னும் மாணாக்கனைநோக்கி, உலகம்காரியமேயன்றிக்காரணமல்லவென்றும், காரணமாவதுஎங்கும்பரிபூரணமான பரவஸ்துவேயென்றும் தாயினிடத்துப்பிள்ளை எப்படிப் பிறந்ததோ, அப்படியேபரவஸ்துவின்கண் உலகு உதித்தது என்று ஆசிரியர்கூற, மேலேமாணாக்கனுக்கும் ஆசிரியர்க்கும் நடக்கும் சம்பாஷணையாவது:—

மாணாக்கன்- தாயினிடத்துப்பிள்ளை பிறந்ததுபோல் பரவஸ்துவின்கண் உலகுதிக்குமாயின் தாய்வேறு பொருள்; பிள்ளைவேறு பொருள். அன்றி இரண்டும் கண்டப்பொருள். இவ்வுவமானப்பிரகாரம் உவமேயத்தைப்பார்ப்போமானால், பரவஸ்துவும் கண்டப்பொருள்; உலகமும் கண்டப்பொருளாகின்றது. இதுபரவஸ்து பரிபூரணமென்றுரைத்ததற்கு விரோதமாகின்றதே.

ஆசிரியர். உலகமே பொருளென்றும், அதற்குக்காரணம் பிறிதொருபொருளில்லையென்றும் கூறுமசித்தாந்தத்தை மறுக்கவேண்டி, இதற்குமேல் பொருளொன்றுண்டெனத் தாய் பிள்ளை யுவமானங் கூறினதேயன்றி, அதுவே சித்தாந்தமன்று. பின்னை, பால் தயிராவதுபோல் பரிணாமவாதமாம். தாயும்பிள்ளையும் வேறனமையினால உண்டாகும பரிபூரண தோஷம் பாலேதயிராவதான் பரிணாமவாதத்தில் இல்லை. இவ்வுபமானததிற்கு உவமேயம் பரவஸ்துவேஉலகம்.

மாணாக்கன். ஆசிரியரே! நீருரைத்த தோஷமில்லாவிடினும் வேறு பெருந் தோஷமுண்டாகின்றது. அஃதியாதெனின் பாலே தயிராவதில் பால் கெட்டுத் தயிராகின்றதென்பதாம். இவ் வுவமானப்படிப் பரம் கெட்டு உலகாகின்றது. அதனேடொழியவில்லை. பால் கெட்டுத் தயிரானால் தயிர் தயிராகவேயிராது; அதுவுங் கெட்டுவேறும், அதுவுங்கெட்டுப்பிறிதொன்றுமாகி, முடிவில்இன்னநிலைமைத்தென்றுரைக்க இயலாமற்போம். அங்ஙனமேபரம் கெட்டு உலகாகி, அதுவுங் கெட்டு வேறாகி, அதுவுங்கெட்டு மற்றொன்றாகி, ஈற்றில் இன்னநிலைமைத்தென்று கூறமுடியாமற்போம். அஃதுண்மைதான்; நாம்பரிபூரணதோஷம்வராமற்பொருட்டும், இரண்டுபொருள்களல்லவென்பதற்குப் பால் தயிரென்னும் உவமானங் கூறினதேயன்றி, அதுவே சித்தாந்தமன்று. பின்னை மண்கடம்போல் காரியகாரணமாம்; மண் கெடாமல் கடமாவதுபோல் பரவஸ்து கெடாமல் உலகாகின்றது.

மாணாக்கன். இதிலும் தோஷமில்லாது போகவில்லை. மண் விகாரப்பட்டன்றோ கடமாகின்றது? அங்ஙனமே பரம விகாரப் பட்டன்றோ உலகாக வேண்டும்? நிர்விகாரமான பரத்துக்கு விகாரத்துவங் கற்பிப்பது நியாயமன்றே.

ஆசிரியர். உண்மைதான். பால கெட்டுத் தயிராவதுபோல் மண்கெட்டுக் கடமாவதில்லை யென்பதற்கும், தயிர் மீண்டும் பாலாகாமற் போவது போலன்றி, கடம் மீண்டும் மண்ணாகுமென்பதற்கும் இவ்வுவமானமேயன்றி மற்றப்படியல்ல. இனி விகாரப்படாதவுவமான முரைக்கின்றோம். அஃதாவது சூரியனும் பிரதிபிம்ப சூரியனும் போல. சூரியன் விகாரப்படாமல் எப்படிப்பிரதிபிம்பிக்கின்றானே, அப்படியே பரமும் விகாரப்படாமல் பிரதிபிம்பிக்கின்றது.

மாணாக்கன்: இதிலும் சங்கையில்லாமற் போகவில்லை. பிம்பப்பொருள்பிரதிபிம்பிக்கிறதற்குஆதாரமொன்று வேண்டும். சூரியன் பிரதிபிம்பிப்பதற்கு ஜலம் எப்படி ஆதாரமோ, அப்படியே பரம்பொருள் பிரதிபிம்பிப்பதற்கு ஆதாரமொன்று வேண்டும். எதுமற்றொரு ஆதாரத்தில் பிரதி பிம்பிக்கின்றதோ, அது அபரிபூரணப் பொருளாயிருக்கவேண்டுமேயன்றி, ஓர்போதும்பரிபூரணப்பொருளாகாது. ஜலத்தில் பிரதிபிம்பிக்கும் சூரியனும், கண்ணாடியிற்பிரதிபிம்பிக்கும் நமது முகமும பரிபூரணப்பொருளாயா? சூரியனும் நமதுமுகமும் ஒரு இடத்திலும், ஜலமும் கண்ணாடியும் பிறிதொரு இடத்திலும் இருக்கின்றமையால் பிம்பப்பிரதிபிமப வுவமானம் அபரிபூரணப்பொருளுக்கே பொருந்துமென்ற வாறாயிற்று. இவ்வுவமானப்பிரகாரம் பரம் அபரிபூரணப்பொருளாகின்றது.

ஆசிரியர். பிம்பப்பிரதி பிம்ப திருஷ்டாந்தம் பரவஸ்து விகாரப் படுவதில்லையென்பதற்கு மாத்திரமே. இனிப் பரிபூரண தோஷமில்லாமைக்கு வேறு திருஷ்டாந்தமுரைக்கின்றோம்; அஃது கயிற்றிற் பாம்பும், கிளிஞ்சலில் வெள்ளியும் போலவாம். இது விவர்த்தமென்றுரைக்கப்படும். கயிற்றிற் பாம்பும், கிளிஞ்சலில வெள்ளியும் எப்படி தோற்றமோ, அப்படியே பரத்தினிடத்துச் சிற் சடமான வுலகு தோற்றுகின்றது.

மாணாக்கன். இதிலும வினா நிகழ்கின்றது. கயிற்றைத் தவிரப் பாம்பு இல்லை யெனத்தெளியின் பின்னர் பாம்புதோற்றுவதில்லை. உலகுகாரணத்தையன்றி யில்லைஎன்றுணரினும் மீண்டுந்தோற்றுகின்றது.

மண்ணையன்றிக் கடமென்னும் பொருளின்றென ஆய்ந்தறியினும் பெயர்த்தும் தோற்றவதைப் பார்க்கின்றோமன்றோ?

ஆசிரியர். உலகம் பொருளல்லவென்பதற்கு மாத்திரம் கயிற்றிற்பாம்பும் கிளிஞ்சலின்கண் வெள்ளியும் திருஷ்டாந்தமேயன்றி முற்றுமல்ல; இனி அதன்தோஷமும் வாராமற் பரிகரிக்கின்றோம். அஃதியாதெனின் கானனீராம். கானலையன்றி நீர் முக்காலத்துமின்றெனத் துணியினும் மீட்டும் தோற்றிக்கொண்டேயிருக்கின்றது. அதுபோல் உலகம் அசத்தெனத் துணியினும் தோற்றிக்கொண்டேதானிருக்கும்.

மாணாக்கன். கானலிடத்து நீரில்லையென்று தெளிந்த பின்னர் தோற்றினும் அது அநுபவத்திற்கு வருவதில்லை. அஃதாவது நீரை அருந்த வுதவுவதில்லை. உலகோ அவ்வாறன்று; சத்தஸ்பரிசரூப ரசகந்தங்கள் அநுபவிக்கப்படுகின்றன. ஆகலின் இத்திருஷ்டாந்தம் பொருந்தமுறாது.

ஆசிரியர். உலகம், அசத்தென்றுணரினும் பெயர்த்தும் தோற்றும் என்பது வரையில் மாத்திரம் கானனீர் திருஷ்டாந்தமாம். மற்றப்படி அநுபவமாகின்றதைப் பற்றி வேறுதிருஷ்டாந்தம் கூறுவோம்: அஃதாவது சந்நிபாததோஷத்திற் காணும் உலகும், சொப்பனவுலகும், பிறவும் போலுமாம். சந்நிபாத தோஷ முதலியவற்றாற் காணும் உலகு தோற்றமேனும் அனுபவத்தோடுங்கூடிய தோற்றமாம்.

இதனால் வேறுவேறு உவமானங்களுரைத்ததற்குச் சமாதானம் விளங்கியது.

கயிறு ஜடம்; அரவு சித்து; இது உவமானம். அறிவு சித்து; உலகம் சடம்: இது உவமேயம். சடமான உவமானம் சித்தான வுவமேயத்துக்கும், சித்தான வுவமானம் சடமான வுவமேயத்துக்கும் உரைப்பது பொருந்தாதென்று உரைத்ததனோடு நாம் திரிபுணர்ச்சியால் மயங்கினதாகவுங் கூறியுள்ளார். அறிவினின்றும் உலகம் தோற்றமென்னும் உவமேயத்துக்குக் கயிற்றரவு உவமானம், ஒன்றிலொன்று தோற்றுமென்பதுவரையில் மாத்திரமாகலின் பொருத்தமுடையதேயாம். எதற்காக வுவமானம் உரைக்கப்படுகின்றதோ, அதுவரையில் நின்று உரையாடல்வேண்டுமல்லது மற்றப்படி பேசுவது தகுதியன்று. அறிவினின்றும் உலகு உண்டாவதற்குக் கயிற்றின்கண் அரவுண்டாதலொன்று; அறிவினின்றும் அரவுண்டாதலொன்று. இவ்விரண்டும் ஒன்றினின்று பிறிதொன்றுண்டாவதற்குப் பொதுவான உவமானமாம். இவற்றில் கயிற்றின்கண், அரவுண்டாதல் ஒன்றினின்று மற்றொன்றுண்டாதல் வரைக்கும், அறிவினின்றும் அரவுண்டாதல் சித்தினின்றுஞ் சித்சடமான வுலகுண்டாதல் வரைக்கும் உவமானமாம். இதில் திரிபுணர்ச்சியாதுமின்றென்க. உவமானம் ஏகதேசமெனவும், உவமேயத்தில் இன்னகுணத்துக்காக இன்னவுவமானம் எடுக்கப்பட்டதெனவும் உணர்தல்வேண்டும்.

"ஒருவன் ஒருபதார்த்தத்தை விசாரித்து இல்லையென்று வாயாற் சொல்லிவிடுவதினாலேயே அது இல்லாமற்போய்விடமாட்டாது. ஒருபதார்த்தமிருந்ததனால், அதனை விசாரிக்க வந்ததேயன்றி அது இல்லையாயின் விசாரிக்கவேண்டியதின்றாம்" என்றார். அவ்வாறு இல்லையென்று நாம வாயாற்சொல்லவில்லை; நியாயத்தாலேதான் ருசுப்படுத்தினோம். இல்லாத பதார்த்தத்தையும் விசாரிப்பதுண்டு; கயிற்றின்கண் அரவான இல்லாப்பதார்த்தத்தை விசாரிப்பதுபோலென்க. "இல்லாதது உள்ளதாகத் தோற்றியதற்கு ஓர் ஏது வேண்டுமாகலின், அவ்வேது யாது? ஏதுவின்றி முன்னில்லாதது தோன்றமாட்டாதாகையால், முன்னிருந்ததே தோன்றியதெனல் சித்தம்" என்றார். முன்னில்லாதது தோன்றமாட்டாதென்றும், முன்னிருந்ததே தோன்றுமென்றும் அவர் சொல்வது நியாயமானதுதான். மண்ணினிடத்துக் கடாதிகள் தோன்றுமேயன்றி வஸ்திராதிகள் தோன்றுமா? நூலின்கண் வஸ்திராதிகள் உண்டாகுமேயன்றிக் கடாதிகள் தோன்றுமா? இதனால் எந்தெந்தச் சத்திகள் எதெதின்கணுள்ளவாமோ, அந்தந்தச்சத்திகள் அததின்கணின்று வெளிப்பட்டுக் காரியமாகின்றனவென்றும், இல்லது வாராதென்றும், உள்ளது போகாதென்றும் ஏற்படுகின்றன. இதனால் காரியம் சத்தாப் பொருளாகமாட்டாது. கானலின்கண் நீர் தோன்றிப்பின்னும் அதிலேயே மறைந்து மீண்டும் தோற்றுகின்றது. கானலினிடத்து நீர் தோற்றுமேயன்றிக் கடபடாதிகள் தோன்றமாட்டா. இன்னதில் இன்னதுதான் தோன்றுமென்னும் நியமமிருக்கின்றமையால் அன்னதில் அன்னதே தோன்றும். இதனால் தோற்றமெல்லாம் பொருளென்றுரைத்தலமையாது. "முன்னிருந்ததே தோன்றியதெனல் சத்தம்" என்றவர் உரைத்தது உண்மையே; கானலினிடத்து நீர் தோற்றுந்தன்மை முன்னரே உண்மையானதென்க. இதனால் உலகம் சத்தாதல் ஓர்போதுமில்லை.

கயிற்றின்கண் அரவு உண்டாதற்குக் கயிறும் காரணந்தான்; அறிவுங்காரணந்தான். கயிறுமாத்திரம் காரணமாகாது. கயிறே காரணமாயின் மயக்கம் நீங்கித் தெளிந்தபின்னரும் அரவு காணப்படவேண்டும். அறிவொன்றே காரணமென்றுரைப்பாமெனின் கயிறில்லாவிடத்து அரவு காணப்படவேண்டும்; அவ்வாறின்மையின் இரண்டும் காரணந்தான். அவ்வாறேகடத் தோற்றத்திற்கு மண்ணும் அறிவுங் காரணமாம். மண்ணை விசாரித்தவிடத்துப் பொருளில்லாமற் போகின்றமையின் அறிவைக் காரணமென்றும், உலகும், உலகைச் சத்தென்றாவது அசத்து அல்லது சத்துப்போலியென்றாவது அறியும் அறிவும், பரவஸ்துவின்கண் அசத்து அல்லது சத்துப்போலியேயாம். சடாசடமான உலகில் சடமும் சித்தும் சமஷ்டியில் ஒன்றைவிட்டு ஒன்று பிரிந்திருக்கமாட்டா. இவற்றில் சடம் காரியமும், சித்து காரணமுமென்றுரைப்பது எதுபோலெனின், சொப்பனத்தில் காணப்படும் தாய், பிள்ளை இருவரில் தாய் காரணமும், பிள்ளை காரியமும் என்பதுபோலாம்.

"அறிவே சடமாயின் சடமில்லாததாய்விடுகிறபடி அதற்கு மூலமாகிய அறிவும் இல்லாததாய்விடும். இல்லாததில் இல்லாதது பிறக்குமேயன்றி உள்ளதில் இல்லது பிறவாது" என்றார். காரியமில்லாததாயின் காரணமுமில்லாமற்போகவேண்டுமென்பதென்ன நியாயம்? காரியமான கடமுடைந்து இல்லாமற்போனால் காரணமான மண்ணுமில்லாமற்போமோ? வஸ்திரங்கிழிந்துபோனால் நூலுக்குக் கேடுண்டோ? பாம்பு இல்லாமற்போனால் கயிறுமில்லாமற் போமோ? இந்திரசாலப் பொருளில்லாமற் போனால் அதன் காரணமும் மறையுமோ? பிள்ளை இறந்துபோனால் தாயும் இறந்துபோகவேண்டுமோ? இல்லாததில் இல்லாதது பிறக்குமென்பதைப் பற்றி நாம் இப்

போதுபேச அவசியமில்லை; நிற்க; ''உள்ளதில் இல்லது பிறவாது'' என்பதுவெறுந் தப்பாகின்றது. உள்ளதான கயிற்றின்கண் இல்லதான அரவும், உள்ளதான கிளிஞ்சலினிடத்து இல்லதான வெள்ளியும், உள்ளதான கானலினிடத்து இல்லதான நீரும், இவ்வாறு பிறவுந் தோற்றுகின்றமையாலெனக.

இரஜ்ஜு (கயிறு) வின்கண் தோன்றும் சர்ப்பம் சத்தா? அசத்தா?, சதசத்தா? இவ்வினாவுக்குச் சத்தெனின் இரஜ்ஜு (கயிறு) என்றறிந்தபோது சர்ப்பம் தோன்றாமற்போகப்படாது; தோன்றுதலின் சத்தெனல் அமையாது. அசத்தென்பாமெனின், மலடி மைந்தன் போன்று தோன்றாமல் இருக்கவேண்டும்; தோன்றுதலின் அசத்தென்றுமுரைத்தல் கூடாது. சதசத்தென்றுரைக்கப்படுமாமெனின் மறுதலைப்பட்ட இரண்டுதருமம் ஒன்றின் கணிரா. ஆகலின் சர்ப்பமானது சதசத்விலக்ஷணமெனக. அன்றி இன்னதன்மைத்தென்று கணிக்கப்படாதெனப் பொருள்கொள்ளும் அநிர்வசநீயமுமாம். இவ்வாறே உலகமும் சதசத்விலக்ஷண அநிர்வசநீயமென்க. முனபு உலகை அசத்தென்றுரைத்தது யாதுக்கெனின் உலகம் சத்தெனபாரை மறுத்தற்கெனக. உலகம அசத்தென்பது பூர்வபட்சமேயன்றிச் சித்தாந்தமன்று.

உலகென்பது சேதநாசேதமாம். ஷ சேதநாசேதனத்திற்குச் சாட்சியாயும், காரணமாயும், காரிய காரண ரகிதமாயும், ஆகாரமாயும், நிராதாரமாயுமுள்ளதெதுவோ, அதுவே பரவஸ்துவாம். அறிவே உலகென்றுரைத்ததில் அறிவெனபது உண்மையாகப்பரவஸ்துவாம். ஷ பரவஸ்து சேதநாசேதனவுலகத்திற்குக் காரணமேனும சேதநாசேதனமிரண்டனுள் அசேதனத்திற்குச் சேதனம காரணமாம். இவ்விரண்டர்கும் பரவத்துகாரணம் சேதநாசேதனமான இரண்டினுள் ஒன்று காரணமும் பிறிதொன்று காரியமுமென்றுரைப்பது, சொப்பனத்தில் தோற்றும் தாய் பிள்ளை இவ்விருவருள் தாயைக்காரணமும் பிள்ளையைக்காரியமென்றுரைப்பதுபோலாம். விவகாரத்தில் தாய் காரணமும் பிள்ளை காரியமுமாகவொப்பினும உண்மையில் அச் சொப்பனத்திற்கு அறிவே காரணமாம். அங்ஙனமே சேதநாசேதனமான வுலகில் ஒன்று காரணமும்; ஒன்று காரியமுமானாலும் யதார்த்தத்தில பரம்பொருளுக்கு மேற்படி இரண்டும காரியமாம்.

''சொப்பன வுலகமானதும், சொப்பன சரீரத்தினுள்ளமர்ந்த அறிவேயன்றி அறிவினது பிரகாசமன்று. கண்ணாடியிலுள்ளமர்ந்த சூரியன் ஆகிய முதலாகாமல் அவனது பிரகாசமாக முடிந்தது. இதனால் உபமான விருத்தமுண்டாயின தன்றியும், அந்தக் கண்ணாடியில் சூரியன் பிரதிபலித்தபோது பிரகாசத்தை வெளியேகண்டதன்றி ஒரு செங்கற்பலகையில் சூரியன் பிரதிபலித்தலும், அதினின்று பிரகாச மெழுதலுங் காணக்கூடாமையால் கண்ணாடியைத்தள்ளிச் சூரியப்பிரகாசம் வெளியானதற்குக்காரணம் என்று வரைந்துகொண்டது தவறாக முடிந்தது. சூரியனது பிரகாசம் வெளியானதற்கு அந்தச்சூரியனேயன்றி அவன் பிரதிபலித்த கண்ணாடியாகிய நிர்மல வஸ்துவுங் காரணமாய் நின்றமையால், நம்மவரது நியாயம் நிலைபெறாதொழிந்தது.'' என்றார்

சூரியனே பிரகாசரூபமாயிருத்தலால் பிரகாசமென்பதைச்சூரியனாக வைத்துக்கொள்ளலாம். அல்லது சூரியனது பிரகாசம் பிரதிபலித்தது என்று கொண்டாலுங்கொள்ளலாம். இது குற்றமல்ல. சூரியன் பிரதிபிம்பிப்பதற்கு நிர்மலவஸ்துவும காரணந்தான். அதுபோல அறிவு நிர்மலமான அந்தக்கரணமுள்ள சரீரத்திலேயே பிரதிபிம்பிக்கின்றது. மற்ற அந்தக்கரணங்களில்லாத கல்முதலிய பொருள்களில் பிரதிபிம்பிப்பதில்லை. அறிவின்கண் சொப்பனவுலகு, சரீரம், இந்திரியம், அந்தக்கரணம் இவையாவுமே உண்டாகின்றன.

(இன்னும் வரும்.)

ஓர் நண்பன்.

'' ஸ்ரீ [illegible] ''

[illegible]

ஸ்ரீ [illegible]	,, க	,,
ஸ்ரீ [illegible]	,, க	,,
ஸ்ரீ [illegible]	உ ,,	,,
[illegible]	,, கஉ	,,
[illegible]	,, அ	,,
[illegible]	,, ச	,,
ஸ்ரீ [illegible]	,, எ	,,
[illegible]	,, க	,,
ஸ்ரீ [illegible]	,, உ	,,
ஸ்ரீ [illegible]	,, உ	,,
[illegible]	க ,,	,,
[illegible]	,, உ	,,
[illegible]	,, க	,,
[illegible] ஸ்ரீ [illegible]	,, க	,,
ஸ்ரீ [illegible]	,, ,,	சா
[illegible]		
ஸ்ரீ [illegible]	,, ,,	சா

[illegible]	,,	,,	சா
[illegible]	,,	அ	,,
[illegible]	,,	க	,,
[illegible]	,,	ரு	,,
[illegible]	,,	சா	,,
[illegible]	,,	சா	,,
[illegible]	,,	சா	,,
[illegible]	,,	க	,,
[illegible]	,,	க	,,
[illegible]	,,	க	சா
[illegible]	,,	ந	,,

[illegible]

[illegible]	,,	கூ	,,
[illegible]	,,	அ	,,
[illegible]	,,	,,	சா
[illegible]	,,	ரு	,,
[illegible]	,,	அ	,,
[illegible]	,,	௱	,,

[illegible]

Bible Disector (English)	0	0	6
One Hundred anb Fifty Contradictions of the Bible (English)	0	1	0

ப்ரம்மவித்தியா யந்திரசாலையில்
விற்கப்படும் தமிழ்ப்புத்தக

விளம்பரம்

கிறிஸ்தவர் விடைகளின் மறுப்பு.

இஃது ஓர் சமஸ்கிருத பண்டிதரால் எழுதப்பட்டது.
விலை அணா 2.

நீக்கீர்த்தனை	,,	க	சா
ஆன்மாவும் சரீரமும் (இஃது நாஸ்திகர் கேள்விக்கு விடை)	,,	க	,,
சன்மார்க்கபோதனி	,,	,,	ந
சீகாழித்தலபுராணம்	,,	அ	,,
வேளூர்புராணம்	,,	சா	,,
கந்தபுராணநவநீதம்	,,	சஉ	,,
பஞ்சதசோபநிஷத்து	க	உ	,,
அஷ்டாங்கயோகம்	,,	ரு	,,
மனுமுறைகண்டவாசகம்	,,	௬	,,
கிறிஸ்துமதகண்டனம்	,,	க	,,
சிவனுந்தேவனுஎன்னுந்தியா நாவுக்காப்பு	,,	,,	,,
யேசுக்கிறிஸ்து மனிதனே	,,	,,	சா
நீதிநெறிவிளக்கவுரை	,,	௬	,,
சிவோத்கருஷதீபிகை	,,	க	,,
திருமுருகாற்றுப்படை பரிமேலழகருரையுடன்	,,	உ	,,
திருத்தணிகைபற்றுபபததந்தா	,,	க	,,
சதாசிவரூபம்	,,	உ	,,
நெஞ்சுவிடுதூது	,,	,,	,,
உருத்திராக்கமாலை	,,	,,	,,
சகாதேவசாஸ்த்திரம்	,,	க	,,

விவேகபோதனி

நே. க. உ. ௱. ச. ரு. சு. பிரதி 1. க்கு விலை பை மூன்று

கல்விக்களஞ்சியம் கடன்பட்டகந்தன்கதை		பை	மூன்று
புருஷத்துவேஷபூதகிகதை		பை	ஆறு
திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்சரித்திரம்	0	0	3
சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சரித்திரம்	0	0	3
இந்துஜெயபேரிகை பிரதிஒன்றுக்கு விலை	0	0	3
ஜஞேபசாரம்	,,	க	,,
வச்சிரடங்கம்	,,	,,	௱
வியாதிமூலங்கள்	,,	,,	௱

CHIDAMBARA; —Printed and Published
for the Proprietor at the Brahmavidya Press.